

นิทานอีสปอ่านเสริม และสอนใจ

เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับไก่บ้าน

สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งอยากกินไก่บ้านมากจึงแกล้งถาม

ด้วยอุบายว่าไก่ตัวนั้นขันเสียงไพเราะเหมือนผู้เป็นพ่อ ได้หรือไม่

ไก่บ้านหลงกล จึงหลับตาโก่งคอขันทันที สุนัขจิ้งจอก จึงฉวยโอกาสจับคอไก่แล้วพาวิ่งไป

ขานาจึงตะโกนร้องว่าจิ้งจอกขโมยไก่ของตน

ไก่จึงหลอกให้สุนัขจิ้งจอกร้องบอกชาวบ้านว่า ไก่ตัวนี้เป็นของมันมิใช่ของชาวบ้าน

จิ้งจอกเจ้าเล่ห์คิดว่าตนฉลาดแต่ที่แท้ยังขาดความเฉลียว

ดังนั้นมันจึงอ้าปากร้องบอกชาวบ้านตามที่ไก่แนะนำ

ไก่จึงได้ทีรีบบินปรี้ออกจากปากหนีไปหาเจ้าของ

อย่างรวดเร็วแล้วก็หัวเราะเยาะ สุนัขจิ้งจอกเป็นการใหญ่

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ถ้าพูดมากไป ก็อาจทำให้เสียของดีๆ ที่อยู่ในกำมือแล้ว ได้เช่นกัน

นิทานอีสปอ่านเสริม และสอนใจ

เรื่องค้างคาวเลือกพวก

ค้างคาวนั้นถือว่าตนก็มีปีกเหมือนนก และก็มีหูเหมือนสัตว์ อื่นต่างๆ ไป
ดังนั้นเมื่อนกยกพวกไปต่อสู้อยู่กับสัตว์อื่นๆ ค้างคาวก็ขอตัว
ไม่เข้าข้างฝ่ายใดโดยทำตัวเป็นกลาง
แต่เมื่อพวกของนกมีท่าทีว่าจะชนะ ค้างคาวก็ประกาศตัว ไปเข้ากับฝ่ายนก
ต่อมาพวกนกจะพลาดท่าเสียทีแก่สัตว์อื่นๆ ค้างคาวก็ผละ
จากนกไปเข้าพวกกับสัตว์อื่นๆ
ต่อมานกต่อสู้จนใกล้จะได้อชัย ค้างคาวก็กลับมาอยู่ข้างฝ่ายพวก นกอีก
เมื่อนกกับสัตว์อื่นๆ ทำสัญญาสงบศึกและเป็นมิตรต่อกัน
ทั้งสองต่างก็ขับไล่ค้างคาว ไม่ยอมให้เข้าพวกด้วย
ค้างคาวอับอายจึงไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ
จะออกจากถ้ำไปหา อาหาร ในตอนกลางคืนเท่านั้น
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้ที่ขาดความจริงใจ ไม่มีใครอยากคบหาด้วย

นิทานอีสปอ่านเสริม และสอนใจ

เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับลา

วันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกเดินไปพบสิงโตที่กลางป่า มันรู้ว่าสิงโต
จะต้องจับมันกินเป็นอาหารแน่ๆ สุนัขจิ้งจอกจึงรีบกล่าวกับ สิงโตว่า
"ข้ารู้จักลาตัวอ้วนตัวหนึ่ง ข้าจะไปหลอกมันมาให้ท่าน"
หลังจากนั้นสุนัขจิ้งจอกก็รีบไปหลอกพาลามาที่กลางป่า
ลายอมตามมาเพราะได้เคยตกลงทำสัญญาเป็นเพื่อนตาย ต่อกันมานานแล้ว
เมื่อลาเดินเข้าไปติดกับที่สิงโตวางไว้ สิงโตก็หันไปตะปบ
สุนัขจิ้งจอกก่อน เพราะคิดว่าลานั้นเก็บไว้กินทีหลัง สุนัขจิ้งจอกก็ได้
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนไม่ซื่อกับมิตรสหายย่อมไม่มีใครอยากคบหา

นิทานอีสปอ่านเสริม และสอนใจ

เรื่องเด็กเลี้ยงแกะ

วันหนึ่งเด็กเลี้ยงแกะคิดหาเรื่องสนุกๆ เล่น จึงแกล้งร้องตะโกน ขึ้นมาว่า

"ช่วยด้วย! หมาป่ามากินลูกแกะแล้ว ช่วยด้วยจ้า !"

พวกชาวบ้านจึงพากันวิ่งมาช่วยพร้อมด้วยอาวุธต่างๆ แต่เมื่อมาถึงก็ไม่พบหมาป่าสักตัว"มันวิ่งไปทางโน้นแล้วละ"

เด็กเลี้ยงแกะไปปดแล้วก็แอบหัวเราะชอบใจภายหลัง

ต่อจากนั้นเด็กเลี้ยงแกะก็แกล้งหลอกให้ชาวบ้านวิ่งหน้าตื่น เช่นเดิมได้อีก ๒- ๓ ครั้ง จนกระทั่งวันหนึ่งมีหมาป่ามาไล่กินแกะจริงๆ

คราวนี้เด็กเลี้ยงแกะ ตะโกนขอความช่วยเหลือจนคอแหบ คอแห้ง

พวกชาวบ้านก็ไม่มาเพราะคิดว่าเด็กหลอก

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

คนที่มักจะพูดเท็จ เมื่อถึงคราวพูดจริงก็ยากที่จะมีใครเชื่อ

